

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף רל"ד ע"ב

פרשת ויחי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רל"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְאַתְקַשְׁרָא עִם נַפְשֵׁיהוּ כָּחַד, לְמַהוּי רְתִיכָא.

תרגום לעברית

בְּשַׁעָה זוֹ שְׁקָרָא לָהֶם יַעֲקֹב, הַסֵּתִלְקָה מִמֶּנּוּ שְׂכִינָה, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. וּבֹא וּרְאָהּ, בְּשַׁעָה שְׂיַעֲקֹב הָיָה קוּרָא לְבָנָיו, הַזְדַּמְנוּ לְשֵׁם אֲבִרָהֶם וַיִּצְחָק, וּשְׂכִינָה עַל גְּבִיהֶם. וְהַשְׂכִּינָה הָיְתָה שְׂמִיחָה בְּיַעֲקֹב לְהִתְחַבֵּר בְּאֲבוֹת, לְהִתְקַשֵּׁר עִם נַפְשׁוֹתֵיהֶם כְּאֶחָד, לְהִיּוֹת מְרֻכָּבָה.

טקסט הזוהר

בְּשַׁעֲתָא דְּפִתְחַ יַעֲקֹב, וְאָמַר הָאֲסִפּוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. בְּאַחֲרִית, דָּא שְׂכִינָתָא, כְּבִיכּוּל יָהֵב עֲצִיבוּ בֵּיהּ, וְאֶסְתַּלֵּק. וּלְבַתֵּר אֶהְדְּרוּ לָהּ בְּנוֹי, בְּיַחּוּדֵי דְּמִילֵייהוּ, וּפְתַחוּ וְאָמְרוּ, (דְּבָרִים ו') שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּהֵיא שַׁעֲתָא קָאִים לָהּ יַעֲקֹב, וְאָמַר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְאַתֵּי שְׂכִינָתָא בְּדוּכְתָהּ. וַיִּקְרָא יַעֲקֹב, מֵאֵי קְרִיָּאָה הָכָא. אֶלָּא קְרִיָּאָה, לְקִיָּמָא דּוּכְתֵייהוּ, לְקִיָּמָא לֹוֹן לְעִילָא וְתַתָּא.

בַּשָּׁעָה שֶׁפָּתַח יַעֲקֹב וַאֲמַר, הָאֶסְפוּ וְהִגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, בְּאַחֲרִית - זוֹ הַשְּׁכִינָה, כְּכַיִּכּוֹל נָתַן בּוֹ עֲצָבוֹת, וְהִסְתַּלֵּק. וְאַחֵר כֹּף הִחֲזִירוּ אוֹתָהּ בְּנֵיו בְּיָחוּד הַדְּבָרִים שְׁלֶהֶם, וּפָתְחוּ וַאֲמָרוּ (דְּבָרִים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הָעֲמִידָה יַעֲקֹב, וַאֲמַר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְהִתְיַשְּׁבָה הַשְּׁכִינָה בְּמִקְוָמָהּ. וַיִּקְרָא יַעֲקֹב, מַה קְרִיאָה כָּאֵן? אֵלָּא קְרִיאָה, לְקָיִים מְקוֹמָם, לְקָיִים אוֹתָם לְמַעַלָּה וּמַטָּה.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, בְּכָל אֲתֵר קְרִיאָה בְּהַאי גִּוּוֹנָא, דְּכְתִיב, (במדבר יג) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נּוּן יְהוֹשֻׁעַ, לְקִיּוּמָא דּוּכְתִיָּהּ, בְּאֲתֵר דְּאַצְטְרִיָּה, וּלְקִשְׁרָא לִיָּהּ. וְכֵן (בראשית כה) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב. וְכְתִיב, (בראשית לג) וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא קָיִים לִיָּהּ לְאֲתֵר דָּא בְּשִׁמָּא דָּא. קְרִיאָה לְקִיּוּמָא קָא אֲתִיָּא.

תרגום לעברית

בָּא רָאָה, בְּכָל מְקוֹם קְרִיאָה בְּגִוּוֹן זֶה, שְׁכָתוּב (במדבר יג) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נּוּן יְהוֹשֻׁעַ, לְקָיִים מְקוֹמוֹ בְּמִקְוֹם שְׁצִרְיָהּ וּלְקִשְׁרָא אוֹתוֹ. וְכֵן (בראשית כה) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב. וְכְתוּב וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָעֲמִידוֹ לְמִקְוֹם זֶה בְּשֵׁם זֶה. הַקְרִיאָה בָּאָה לְקָיִים.

טקסט הזוהר

אִי תִימָא (יונה ג) וַיִּקְרָאוּ אֶל אֱלֹהִים, (יונה ב) קְרִיאָתִי מִצָּרָה לִי אֵל ה', הִכִּי הוּא וּדְאִי, לְקִשְׁרָא וּלְקִיּוּמָא קִיּוּמָא לְעִילָא. וּמֵאֵן אִיהוּ, סְדוּרָא דְשִׁבְחָא דְמֵאֲרִיָּהּ. וְכָל אֵינּוֹן מְלִין דְּבַעֲאֵן קָמִי מֵאֲרִיָּהּ, קִיּוּמָא יְהִיב לִיָּהּ לְמֵאֲרִיָּהּ, דְּאַחֲזִי דְבִיָּהּ תִּלְיָא כְּלָא, וְלָא בְּאֲתֵר אַחֲרָא, הָא כְּלָא קָיִים קִיּוּמָא. כְּהַאי גִּוּוֹנָא וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו, קָיִים לוֹן בְּקִיּוּמָא שְׁלִים. כְּגִוּוֹנָא דָּא וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, אֲתִקְיִים בְּקִיּוּמִיָּהּ.

אם תאמר ויקראו אל אלהים, קראתי מצרה לי אל ה' - כֹּה הוא וְדַאי, לְקַשֵּׁר וּלְקַיֵּם קיום העליון, ומהו? סדור של שִׁבְח רבוננו, וְכָל אוֹתָם דְּבָרִים שְׁצָרִיכִים לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ, קיום נותן לו לרבוננו שִׁמְרָא שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ וְלֹא בְּמָקוֹם אֲחֵר, הָרִי הַכֹּל מִעֲמִיד קיום. כִּמוֹ זֶה וִיקְרָא יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו, הַעֲמִידִם בְּקִיּוֹם שָׁלֵם. כִּמוֹ זֶה וִיקְרָא אֶל מֹשֶׁה, הַתְּקִים בְּקִיּוֹמוֹ.

טקסט הזוהר

אמר רבי יצחק, א' דויקרא, אמאי היא זעירא. אמר ליה, אתקיים משה בשלימו, ולא בכלא, דהא אסתלק מאתתיה. בספרי קדמאי אמרי לשבחה, ואנו הכי תנינו, מאי דאסתלק לעילא, יתקשר לעילא ולתתא, וכדין, איהו שלימ. תו, א' ד' זעירא מאתר זעירא הוה, זעירא דאיהו רב באתחברותיה לעילא. (נ' א לעילא ותתא וכדין שלימ).

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, א' של ויקרא למה היא קטנה? אמר לו, התקיים משה בשלמות, ולא בכל, שהרי הסתלק מאשתו. בספרי הקדמונים אמרו לשבח, ואנו כֹּה שְׁנִינוּ: מֶה שֶׁנִּתְעַלָּה לְמַעְלָה, יתקשר למעלה ולמטה, ואז הוא שלם. עוד, א' ד' קטנה היתה במקום קטן, קטן שהוא גדול בהתחברותו למעלה. [למעלה ולמטה ואז נשלם],

טקסט הזוהר

ויאמר, מאי ויאמר. הא אוקמוה, (כמא דאת אמר, ויאמר בלבו) (ישעיה מט) ואמרת בלבכה, אמירה בחשאי. האספו, אספו מבְּעֵי לִיה, כִּמְא דְּאֵת אִמֵּר, (תהלים נ) אספו לי חסידֵי. אלא (ס' א קיים לון) קים לן האספו מאתר דלעילא הוא. האספו בקשורא שלים ביחודא חד. ואגידה לְכֶם, מאי ואגידה, רָזָא דְּחֻכְמָתָא אִיהו.

ויאמר, מה זה ויאמר? הרי פרשוה, [כמו שנאמר ויאמר בלבן] ואמרת בלכך - אמירה
בחשאי. האספנו?! אספנו הנה צריכה, כמו שנאמר (תהלים נ) אספנו לי חסידים. אלא
[הקים להם] קים לנו, האספנו ממקום שלמעלה הוא. האספנו, בקשור שלם ביחוד אחד.
ואגידה לכם, מה זה ואגידה לכם? סוד חכמה הוא.

טקסט הזוהר

רבי יוסי שאיל לרבי שמעון, אמר ליה, ואגידה, או ויגד, או ויגידו, וכן כלהו, דתנינן
דרזא דחכמתא איהי, אמאי במלה דא (בכלהו) איהו רזא דחכמתא. אמר ליה, בגין
דאיהו מלה דאתיא בגימ' ל דל' ת בלא פירודא, והאי איהו רזא דחכמתא. מלה דאתיא
בשלימו ברזא דאתון, הכי הוא, פד אינון בחכמתא. אבל דל' ת בלא גימ' ל, לאו הוא
שלימו, וכן גימ' ל בלא דל' ת. דהא דא בדא אתקשרו בלא פירודא, ומאן דאפריש
לון, גרים לגרמיה מותא, ורזא דא חוכא דאדם.

תרגום לעברית

רבי יוסי שאל את רבי שמעון. אמר לו, ואגידה, או ויגד, או ויגידו, וכן כלם, ששנינו
שסוד החכמה היא, למה בדבר זה [בכלם] הוא בסוד החכמה? אמר לו, משום שהוא
דבר שבא בגימ' ל דל' ת בלי פרוד, וזהו סוד החכמה. דבר שבא בשלמות בסוד
האותיות כך הוא כשהם בחכמה, אבל דל' ת בלי גימ' ל אינו שלמות, וכן גימ' ל בלי
דל' ת, שהרי זה בזה נקשרו בלי פרוד, ומי שמפרידם, גורם לעצמו מות, וסוד זה הוא
חטאו של אדם.

טקסט הזוהר

בגין כה, הוא מלה דרזא דחכמתא, ואף על גב דאית יו' ד לזמנין בין גימ' ל ל דל' ת,
לאו הוי פירודא, וכלא קשורא חדא, ועל דא מלה דא, הכי הוא ודאי. ואגידה לכם,
רזא דחכמתא, בעא לגלאה סופא דכל עובדיהון דישראל.

משום כך הוא דבר של סוד חכמה. ואף על גב שיש יו"ד לפעמים בין גימ'ל לך'ל'ת, אין פרוד, והכל קשר אחד. ועל זה דבר זה כך הוא ודאי, ואגידה לכם - סוד החכמה, שרצה לגלות את סוף כל מעשיהם של ישראל.

טקסט הזהיר

ואי תימא, דלא גלי מאי דבעא לגלגא, אי הכי, אמאי כתיב באורייתא מלה דיעקב שלימא, ואתפגים לבתר, ולא אשתלים מלה. אלא ודאי אשתלים, כל מה דאצטריך לגלגא גלי וסתים, אמר מלה וגלי לבר וסתים לגו. ומלה דאורייתא לא אתפגים לעלמין.

תרגום לעברית

ואם תאמר שלא גלה מה שרצה לגלות, אם כך אז למה כתוב בתורה דבר של יעקב השלים, ואחר כך נפגם, ולא השתלים הדבר? אלא ודאי שהשתלים, כל מה שצריך לגלות גלה והסתיר, אמר דבר וגלה בחוץ והסתיר לפנים. ודבר תורה לא נפגם לעולמים.

טקסט הזהיר

וכלא הוא סתים ביה באורייתא, בגין דאורייתא הוא שלימו דכלא, שלימו דלעילא ותתא, ולא אית מלה או את באורייתא פגיו. ויעקב כל מה דאצטריך ליה למימר אמר, אבל גלי וסתים, ולא פגים מפל מה דבעא אפילו אות אחת.

תרגום לעברית

והסל הוא נסתר בתורה, משום שהתורה היא שלמות הכל, שלמות של מעלה ולמטה, ואין אות או דבר בתורה פגום, ויעקב, כל מה שהצטרך לומר אמר, אבל גלה והסתיר, ולא פגם מפל מה שרצה אפילו אות אחת.

רבי יהודה ורבי יוסי הוו יתבי יומא חד אפתחא דלוד. אמר רבי יוסי לרבי יהודה, הא דחמינן דייעקב בריר לכוני, חמינן ממה דכתיב, ויברך אותם, אבל אן ברכתא דלהון. אמר ליה, כללא ברכאן אינון דבריר להו. כגון, יהודה אתה יודוך אחיה. דן ידין עמו. מאשר שמנה לחמו. וכן כלהו.

תרגום לעברית

רבי יהודה ורבי יוסי היו יושבים יום אחד על פתח לוד. אמר רבי יוסי לרבי יהודה, זה שראינו שיעקב ברח את בנו, ראינו ממה שכתוב ויברך אותם, אבל איפה הברכה שלהם? אמר לו, כל הברכות הם שברך אותם, כמו יהודה אתה יודוך אחיה, דן ידין עמו, מאשר שמנה לחמו, וכן כלם.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רל"ה ע"א) ♦

טקסט הזוהר

אבל מה דבעי לגלי לון לא גלי, דבעא לגלאה להו את הקץ. והא אוקמוה, דאית קץ לימינא, ואית קץ לשמאלא, ובעא לגלאה לון את הקץ, כגין לאסתמרא

תרגום לעברית

אבל מה שרצה לגלות להם לא גלה, שרצה לגלות להם את הקץ, והרי פרשוה שיש קץ לימין ויש קץ לשמאל, ורצה לגלות להם את הקץ כדי להשמר ולהטתר מערלה. ומה שגלה להם נודע והתגלה עד שנכנסו לארץ הקדושה, אבל דברים אחרים אינם בגלוי, והם נסתרים בתורה בפרשה הזו של יעקב ובאותן הברכות.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

